

Az interneten bukkantam rá a napokban erre a kis versre és gondoltam megosztom az olvasókkal. Találó ez a „*Régi imákat keresünk*” felhívásra, hiszen sok-sok féltve őrzött könyvet, imát, megjegyzésekkel ellátott személyes imakönyvet kaptunk. Eddig a **legrégebbi 1888-as kiadású. Pásztor Ferencné tulajdona**. Hatalmas kincs, érték, emlékek.

Reviczky Gyula: Imakönyvem

Aranykötésű imakönyvet
Hagyott rám örökül anyám,
Kis Jézus ingben, glóriában
Van a könyv első oldalán.
Sok év előtt egyik sarokba
Beírta jó anyám nevét,
Lehajtom a betűkre főmet,
Hogy fölidézzem szellemét.

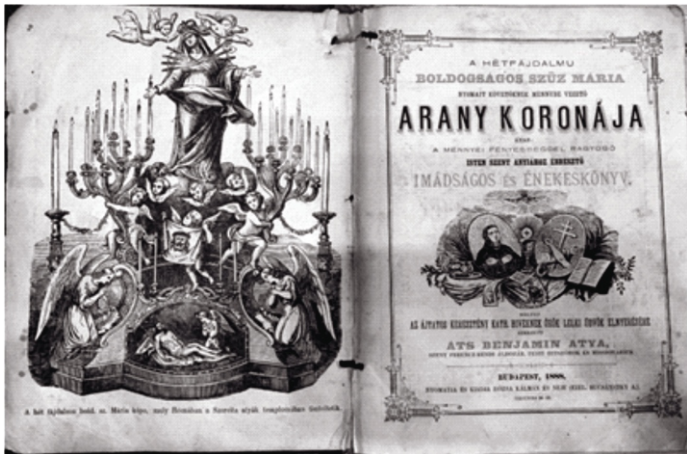
Nekem úgy tetszik, hogy csak egyszer
Fehér ruhában láttam őt.
Tavasz volt ép', a kedves ákác
Virágozott a ház előtt.
A lemenő nap fényugára
Reszketett ajkán, zárt szemén.
Apám ott állt a ravatalnál
És velem együtt sírt szegény.

Hogy elmosódtak a betűk! Mily
Sárgák s kopottak e lapok.
Rég' volt, midőn ez imakönyvből
Még az anyám imádkozott.
Kék selyemszállal összekötve
Van itt hajambul egy kevés.
Aranyos fürteimhez akkor

Nem illett még a szenvedés.
Irott imádság töredéke
Mellett van az anyám haja,
Emitt egy szentnek vézna képe
S egy régi, halvány Mária.
Elnézem... Épen így viselt meg
A sors azóta engemet.
Sokszor szeretnék sírni, hogyha
Nem szégyelném a könnyeket.

Az Ur imádságát ütöm fel
(Kisérőm a nehéz uton)
S vigasztalást vegyít a kínhoz
A te imád, óh Jézusom!
Imádság kell a szenvedőnek,
A kit a sors árván hagyott.
Úristen, én nem zúgolódom:
Legyen a te akaratod.

Föl nem panaszlom a világnak,
Csak szellemednek, jó anyám,
Milyen kopár volt ifjuságom,
S hogy mennyi bánat szállt reám.
Türtem, reméltem, megalázva
Idegenek közt éltem én;
De azt a régi imakönyvet
S emléked szentül őrizém.

Rimóci Újság - Független falusi havilap.

Kiadja: „Rimóc Községért” Közhasznú Alapítvány (3177 Rimóc, István király u. 15. Tel.: 06 30/687-5502 E-mail: rimociuj sag@gmail.com)

Allandó munkatársak: Bablona Ferenc, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Burik-Vincze Ágota, Erdélyi Ferencné, Juszti Péterné, Kaluzsa Mónika, Vinczéné Percze Gizella

Az újság megjelenését támogatja Rimóc Község Önkormányzata.

Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stilizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! Az újságban megjelenő írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét.

RIMÓCI ÚJSÁG

Ára: 250,-Ft

XXVIII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Szent Iván hava 2022 JÚNIUS

„Az ember úgy szeretheti legjobban a hazáját, ha folytonosan ott él benne a megismerése iránti leküzdhetetlen vágy.” - Kocsis Noémi

Régiek, égiek, és akik őket követik...

Tudod mire emlékszem? Azokra a dolgokra, amik akkor, olyan jelentéktelennek tűntek. Arra mondjuk, hogy amikor az első osztályt kezdtem, kaptam egy világoskék töltőceruzát, amit én választhattam. Mindenre jó volt, csak éppen írni nem lehetett vele. Vagyis írni tanulni. És emlékszem arra is, amikor az a kedves tanító néni, akit mindenki Híves Erzsike tanító néninek hívott, elmondta nekem meg szülő anyámnak, hogy valahogy le kéne beszélnie erről a töltőceruzáról, mert soha nem lesz olvasható az írásom. A töltőtolltól elbűcsúztam, de az írásképem akkor sem lett olvashatóbb, és sajnos a mai napig így van ez. Amit másik szeretett osztályfőnököm, Kissné Piroska tanárnő is megerősített. Mármint, hogy olvashatatlanul írok. De egy pedagógus szíve mindig a sorok közé lát, talán látott ott mást is. Emlékszem Híves Erzsike néni csendes és nyugodt hangjára. Piroska tanárnő kopogó túsarkaira, ahogy határozottan pattogott a tantermünk felé. Arra is, hogy 100 közül is felismertem volna. Mint ahogyan Józsa Dezső tanár úr lelket átszűrő tekintetét is, amit akkor vetett felénk, ha matekon az időt számoltuk és nem az egyenletet. Igazából any-

nyit biztosan tudok matekból, amennyit tőle tanultam. És Veres Attila tanár úr szigorú hangját is hallom, amikor biológia órán kiosztotta a rossz gyerekeket. Nem nekem szólt, de én úgy éreztem. Aztán évekkel később sokszor utaztunk együtt a buszon. Akkor már nem a pedagógus szólt belőle, hanem az ember. Itt már nem kellett szigorúnak lennie. De akkor, amikor rá voltunk bízva, muszáj volt. Eltettem ezt is a tarsolyomba.

Golyánné Kati néni lelkiismeretes munkájára is csak akkor jöttem rá, amikor már gyakorló pedagógusként ültem vele szemben az irodában. Akkor láttam először meg azt, hogy egy iskolaigazgatónak nem ér véget egy nap soha, a felelősség a diákokért, a kollégákért és az iskola jövőjéért való munka szinte folyamatos. Aztán hallom azt is, ahogy Herczogné Klárika tanárnő csicsereg a kémiai reakciókról, meg arra, hogy háztartástan órán odaégettük a bablevest. „Nem lett ez rossz, lányok, máskor jobban sikerül.” És igaza lett. Mint ahogy Pócsik tanító néninek is, amikor határozottan magyarázta, milyen fontos a kötelesség-tudat, és igen, a ránk bízott feladatot a legjobb tudásunk szerint el kell végezni. Akkor nem értettem, miért olyan fontos azt a kisdobos plakátot annyira precízen elkészíteni, rosszul is esett, ahogy számonkért, hiszen rajtunk kívül úgyse látja senki.

(folytatás a 7. oldalon)

Június 4. (szombat)

Június 5. (vasárnap)

Június 5-6.

Június 12. (vasárnap) 16⁰⁰

Június 10. (péntek) 10⁰⁰

Június 17. (péntek) 10⁰⁰

Június 13. (hétfő)

Június 26. (vasárnap)

Június 27. (hétfő)

Július 2. (szombat)

Július 4. (hétfő)

TRIANONI EMLÉKNAP

PEDAGÓGUSNAP

PÜNKÖSD

BÉRMÁLKOZÁS

ÓVODAI BALLAGÁS

ISKOLAI BALLAGÁS

Házhoz menő szelektív hulladékszállítás

ELSŐÁLDOZÁS

Házhoz menő szelektív hulladékszállítás

Gyalogzarándoklat Herencsénybe

Lomtalanítás

Reményik Sándor:

Akarom

Akarom:
fontos ne legyek magamnak.

A végtelen falban legyek egy téglá,
Lépcső, min felhalad valaki más,
Ekevas, mely mélyen a földbe ás,
Ám a kalász nem az ő érdeme.
Legyek a szél, mely hordja a magot,
De szirmát ki nem bontja a virágnak,
S az emberek, mikor a mezőn járnak,
A virágban hadd gyönyörködjenek.
Legyek a kendő, mely könnyet töröl,
Legyek a csend,
mely mindig enyhet ad.
A kéz legyek, mely váltig simogat,
Legyek, s ne tudjam soha,
hogy vagyok.
Legyek a fáradt pillákon az álom.
Legyek a délibáb, mely megjelen
És nem kérdi, hogy nézik-e vagy sem,
Legyek a délibáb a rónaságon
Legyek a vén föld fekete szívéből
Egy mély sóhajtás fel a magas égig,
Legyek a drót, min üzenet megy végig
És cseréljenek ki, ha elszakadtam.
Sok lélek alatt legyek a tutaj,
Egyszerű, durván összerótt ladik,
Mit tengerbe visznek mély folyók.

Legyek a hegedű, mely végtelenbe sír,
Míg le nem teszi a művész a vonót.

Pedagógusnap alkalmából
minden községünkben
tanító és élő pedagógust
szeretettel köszönt
a Rimóci Újság szerkesztősége.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

Rimóc Község Önkormányzatának Képviselő-testülete 2022. május 26-án tartotta soros testületi ülését:

- Az első napirendi pont keretében a Testület a 2021. évi tényadatok birtokában módosította Rimóc Község Önkormányzata 2021. évi költségvetését [3/2022. (V.26.) önkormányzati rendelet].
- A költségvetés módosítását követően került sor a jogszabályi kötelezettségeknek megfelelően az önkormányzat 2021. évi zárszámadási rendeletének elfogadására [4/2022. (V.26.) önkormányzati rendelet]. A zárszámadási rendelet bevételi főösszege: 483.907.208 Ft; kiadási főösszege: 415.839.182 Ft.
- A harmadik napirend alatt tárgyalta a Testület Rimóc Község Önkormányzatának 2021. évi belső ellenőrzési jelentését [20/2022. (V.26.) önkormányzati határozat].
- Ezt követően a képviselők a Palóc Sarok Kft. 2021-es üzleti évének beszámolóját hagyták jóvá 7.003.000. Ft adózott eredménnyel [21/2022. (V.26.) önkormányzati határozat].
- Az utolsó formális döntést igénylő előterjesztés is a Palóc Sarok Kft.-hez kötődött. A Testület 1.688.057 Ft összeg erejéig fejlesztési tartalék képzéséről hozott határozatot [22/2022. (V.26.) önkormányzati határozat].

Az ülésről készített jegyzőkönyv megtekinthető ügyfélfogadási időben a Rimóci Közös Önkormányzati Hivatal hivatali helyiségében (3177 Rimóc, Madách tér 1.).

Rózsavölgyi Tibor
jegyző

LOMTALANÍTÁS 2022. július 4. hétfő

Értesítjük a Tisztelt Lakosságot, hogy Rimóc településen **2022. július 4-én** lomtalanítás lesz.

Kérjük, hogy az elszállításra váró lomot **reggel 7:00 óráig** helyezték ki az ingatlan elé.

NEM KERÜL ELSZÁLLÍTÁSRA:

építési törmelék, elektromos háztartási eszköz, veszélyes hulladék (akkumulátor, festék, fáradt olaj, hígító, stb), zöldhulladék, gumiabroncs 4 db felett.

Kérjük, a fentiek betartásával járuljon hozzá a település tisztaságához!

Hősök ünnepére

A két világháború hatalmas ember áldozatokat követelt, örökös gyászra ítélve ezzel milliókat, és okozva ezzel millióknak testi és lelki sérülést. Nem volt család az országban, így Rimócon sem, ahol ne sirattak volna apát, fiút, barátot vagy egy jó ismerőst. Rájuk emlékezünk ma, rájuk kiknek a neveit az emlékmű tábláira vésvé olvashatjuk.

1917 tavaszán IV. Károly király kezdeményezésére az országgyűlés elfogadta a 8. törvénycikket, amely kimondta, hogy minden község és város anyagi erejéhez mérten örökítse meg a hazáért életüket áldozó hősök nevét. A háború után az emlékezés a szoborállításban, emléktábla készítésben, faültetésben testesült meg, amelyet 1924-től a Hősi Emlékműtervek Bíráló Bizottsága felügyelt. 1924-ben újabb emlékezésformát iktattak törvénybe, kimondva, hogy „a nemzet soha el nem múló hálája és elismerése jeléül az élő és jövő nemzedékek hősi halottainak dicsőségére minden esztendő május havának utolsó vasárnapját nemzeti ünnepé avatja. Ezt az ünnepnapot – mint a »Hősök Emlékünnepét« – a magyar nemzet mindenkor a hősi halottak emlékének szenteli.”

Nemzetünk hősi halottainak kegyeletteljes tiszteletét, mindig megfelelő módon kifejezésre kell juttatni. A szocialista Magyarországon e napot nem ünnepelték. Éppen ezért a Magyar Köztársaság Országgyűlése a magyar nemzet soha el nem múló hálája jeléül, a ma élő és a jövő nemzedékek okulására, a hősök dicsőségére a 2001. évi 63. törvény alapján minden esztendő május hónapjának utolsó vasárnapját a Magyar Hősök Emlékünnepévé nyilvánította.

Hőseinknek köszönhetjük, hogy fenn maradt a magyar állam és a magyar nemzet. Nekik köszönhetjük, hogy most mi itt élhetünk, nekik köszönhetjük ezt a gyönyörű hazát. A mai kor emberének szinte felfoghatatlan bátorságról tettek tanúbizonyságot ők, amit Petőfi Sándor nagyszerűen versbe foglalt. Ennek a versnek egy rövid részletével zárom most gondolataimat.

Petőfi Sándor: Tiszteljétek a közkatonákat (részlet)

Tiszteljétek a közkatonákat, nagyobbak ők, mint a hadvezérek.
Ha megtérnek csonkán a csatákból, koldusbotot ad a haza nekik,
S ha elesnek, a felejtés árja foly sírjukon s neveiken végig.
És ők mégis nekimennek bátran az ellenség kardjának, tüzének!
Tiszteljétek a közkatonákat, nagyobbak ők, mint a hadvezérek.

Szabó Vilmos polgármester

RIMÓCI SPORTHÍREK

Hazai /SKSE/ győzelem a kupában

Szombaton (2022. 05. 28.) az SKSE öregfiúk labdarúgó csapata a harmadik alkalommal kiírt Kaposvári Márton nemzetközi labdarúgó-kupa keretében, Rimóc hasonló korú gárdájával mérkőzött. A Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzata által támogatott rendezvénysorozat összecsapásán, gólokban gazdag, megérdemelt hazai győzelem született. Az első félidőben a hazaiak állva hagyták a vendégeket, melynek az eredménye a nagy gólarányú vezetés lett. A második játékrészben a vendégek erősítettek, gólokat szereztek, a helyzeteiket azonban a kohász védelem Babjakkal az élen hárította.

SKSE öregfiúk - Rimóc 10-2 (7-0)

Játékvezető: Ludányi

Góllövő: Kiska (4), Muzsik (3), Chován, Grúz, Nagy R. illetve Sümegi (2)

SKSE öregfiúk: Babják - Egeresi, Bozó, Kiss, Szabó I., Chován, Tóth, Grúz, Szabó Sz., Kiska, Muzsik. Csere: Fekete, Nagy R., Tőzsér Zs. Csapatvezető: Németh Csaba.

Rimóc: Baráth - Takács, Komjáti, Csernyik, Sümegi, Fábán, Árva, Hodur, Varga, Juszti, Rigó. Csere: Vaskor. Csapatvezető: Holecz Ferenc.

Forrás, fénykép: Szikora György
<https://www.facebook.com/szikoragy>

A vendégek /Rimóc/ csapata névsor szerint: Árva Róbert, Baráth Dezső, Csernyik Péter, Fábán Róbert, Hodur Tibor, Juszti Attila, Komjáti István, Rigó Róbert, Sümegi Roland, Takács Roland, Varga László, Vaskor János.

Rimóc Senior csapata

Nagyon sok szeretettel
gratulálunk
szerkesztőtársunknak
Bablana Ferencnek és
feleségének
Mócsány Georginának
harmadik gyermekük
születése alkalmából!

Jó egészséget
és nagyon sok boldogságot kívánunk
a kis Vincének és családjának egyaránt!

Gólyahír:

Bablana Vince
2022. május 17.

Szüllők: Mócsány Georgina és Bablana Ferenc

Bangó Natália Zejnap - 2022. május 28.

Szüllők: Bada Natália Rozalinda és Bangó Árpád

Bada Frederikó Diégó - 2022. május 29.

Szüllők: Bada Ramóna és Csemer Ábrahám

Bada Levente - 2022. május 30.

Szüllők: Farkas Ramóna és Bada Norbert

Akiért a harang szólt...

Valkó Béláné

1942-2022

Dózsa György út 6.

Németh Ferenc Attila

1974-2022

Hársfa út 18.

Percze Lajosné

1936-2022

István király út 20.

Magyar Zoltánné

1929-2022

Hegyaljai út 1.

Király Józsefné

1941-2022

Hunyadi út 19.

„Te, aki annyi szeretetet adtál,
Te, aki mindig mellettünk álltál,
elfelejteni Téged soha nem lehet,
Te voltál a jószág és a szeretet.
Elvitted a fényt, a meleget,
csak egy sugarat hagytál az emlékedet.”

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik szeretett halottunk

MAGYAR ZOLTÁNNÉ
(élt 93 évet)

Temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút,
virágot helyeztek, és mély gyászunkban osztoztak.

Gyászoló család

Még egyszer

Az asszonynak, aki piros tűsarkúban ment az Isten elé

Belenézett a tükörbe, és hosszú idő óta először látta magát szebbnek, mint amilyennek szokta. A smink jól sikerült. Rég nem sminkelt. Nem volt sose profi, de a piros rúzszt szerette. Mindent, ami piros, mint a vér. Jól is állt neki, mindenki azt mondta. Közelebb hajolt a tükörhöz. A szemceruza egy kicsit elkenődött, egy zsepivel rádolgozott. Elszorult a gyomra. Izgagtott volt. Nagyon remélte, hogy ez az érzés kölcsönös lesz, és rá is izgatottan várnak. Már a gondolattól is elpirult. Az öltözéssel kész volt, egy csinos, szolid szoknya volt rajta, és egy nőies finomkötésű pulóver. Régi, de örök darab. Szerette. A cipőt gondosan kipolírozta, a vörös tűsarkú hónapok óta a dobozában várta. Ez volt ő valaha. Egy kollégája annó megjegyezte, hogy ha a folyosón hallotta a kopogó lépteket, mindig megvárta, míg a látószögében felbukkan és jellegzetes hangszírával odaköszön: „Na, szevasz, öcsém!”... Szerette azt a nőt, aki akkor volt. De ezt a nőt kellett megtanulnia szeretni, aki most lett. Nehezen ment. Az a sok év szenvedés nem múlt el nyomtalanul, sőt, mint a hurrikán, tört és zúzott magakörül, vitte a lelke egy darabját, az elméje magvát, a szíve legkerekebb részeit. Ami maradt, azt meg benőtte a gaz. És itt maradt egy összetört, sápadt nő, akit újra kellett színezni. Hosszú út volt, és még nincs vége. De ma a régi Anna találkozni fog ezzel az újjal.

„Nos? Felkészültél? Nincs valami kerek feneked ebben a ruciba, de hát majd nem azt kell nézni!” Szíve szerint kalapáccsal törte volna össze a tükröt, de visszaült a sminkasztalhoz, arrébb tolta a vázányi tulipánt, hogy hozzá férjen. Ránézett az állványra. Az utolsó simítás következett. Levette a parókát a helyéről. Pont ilyen volt az eredeti haja is, a színe, a formája. Aki nem ismerte, az nem is vette észre, hogy ez nem az övé, ez nem belőle van, csak rajta. A ke-

mó után, amikor már egy szál haja se maradt, a lánya ezzel állított be. Tudta, hogy az anyja végtelenül szomorú, hogy a betegség minden női vonását elvitte magával. Szépen, precízen felrakta, megigazította, elsimította. Annyi mindent odaadott, annyi mindent elfogadott, küzdött és harcolt, de ezt a szerelmet sose adta volna oda csak úgy. Ez a lánya mellett a második érve, ami miatt még élni akart. Tudta, hogy várják. És szeretik. Így is, szerencsétlenül, lefogyva, meggyötörve. Ő is szeretett. Mert a szeretetet nem lehet kikemózni csak úgy az emberből. Méltósággal vette fel a piros bőrdzsekit. Néha még érzett haragot, hogy így elbánt az élet vele, de a nagy része tovaszállt. Nincs mit tenni. 4 éve, amikor kiderült, hogy az a fene rák beléköltözött, eldöntötte, nem enged neki, ököllel üti majd, ellöki magától. Nehéz volt betartani, főleg két rosszullét között, amikor az élet majdnem utolsó morzsáját is a wc kagyló nyelte el.

Mostmár elkészült. Vetett még egy pillantást a tükörre, a régi Anna ott állt a háta mögött, lakkozott körmét a vállára tette, és a fülébe súgta: „Már nagyon várnak”. És a tükörben meglevenedett minden: sorban ültek a gyerekek, azon vitatkozva ki vigye oda a tanító néninek a füzetét először, az osztályban nevetgélés folyt, a legrosszabb kölyök is olyan szép volt és szerethető, hangzavar volt, majdnem káosz. Hónapok óta nem látta őket. Hiányzott a mosolyuk, a visongás, még a verekedés is. Hiányzott az élet. Nagyon izgult. Most újra találkozhatnak. Vajon így is örülnek majd? Várják? Vagy félnek?

Az ajtót volt a legnehezebb bezárni maga mögött. Kilépní rajta, húzni magával azt a sok kint, mint egy túltömött bőrröndöt. Mosolygott. Az ajtó bezárult, de újak nem nyílnak. Ezt tudta, az orvos is megmondta. Látni akarta őket, velük lenni, és még egy kicsit élni, úgy, mintha mi se történt volna... És a tűsarkú kopogása még egyszer felverte a folyosó csendjét...

Kaluzsa Mónika

A Magyar Hősök Emléknapja 2022. május 29.

„Vándor, ha itt jársz, s látod e jelet,
a kebledet szent ihlet töltse meg.
Mert szent e hely, mint Isten temploma,
hol méltán hangzik el buzgó ima!
Hősök emlékére ez a szent jel itt,
kiknek példája oktat és hevít.
Szerették és védtek Magyarok honát,
mondj áldást rájuk és úgy menj tovább.”

Május utolsó vasárnapján, a magyar hősök emléknapján minden évben összegyűlünk és megemlékezünk azokról a magyar katonákról, civilekről, akik életüket áldozták hazánkért.

A megemlékezés a szentmisét követően a templomban vette kezdetét. A műsor elején közösen énekeltük a Szózatot, majd Racsné Barna Krisztina előadásában **Szládek István** – *Kit örökké hazavárnak* című versét hallhattuk. Ezután Szabó Vilmos községünk polgármestere mondta el az ünnepre szánt

gondolatait. Ezt követően közösen imádkoztunk Hőseinkért, majd együtt énekeltük el a Boldogasszony Anyánk című éneket. A konferálásnál Szoldatics Karolina volt segítségünkre. Végezetül együtt levonultunk a Hősök Emlékoszlopához, ahol a Képviselő-testület tagjai elhelyezték az emlékezés koszorúját, majd együtt énekeltük el az Ima a hazáért című éneket.

Ezúton is szeretném megköszönni mindazoknak, akik eljöttek és így együtt tudtunk megemlékezni Hőseinkről!

Percze Roberta

Képviselő-testület

Hősök Emlékoszlopa

Szabó Vilmos polgármester

Racsné Barna Krisztina

Szoldatics Karolina

A megemlékezők

HÍREK A BIZTOS KEZDET „NAPRAFORGÓ” GYEREKHÁZBÓL

Májusi program képekben

Erdélyi Anita

Holecz Jánosné (Virág út) küldte nekünk, hogy osszuk meg ezt a verset az Újság Olvasóival. Köszönjük neki!

Túrmezei Erzsébet: Pótvizsga szeretetből

A Mester nagy iskolájában
Ma szeretetből pótvizsgáztam
Tanítóm előtt remegve álltam.
Az első vizsgán én elbuktam,
A tételt bár kívülről tudtam,
De gyakorlatilag azt előadni nem tudtam.

Szerettem én ki engem szeret,
Minden jó embert, akit csak lehet,
De az ellenségemet?!
Aki rágalmaz, kinevet?
Ad mindenféle csúf nevet,
Gyaláz és megaláz engemet?

Ilyet nem tudok szeretni: – Nem!
És ezt húztam ki, ez volt a tetelem.
Hogy ellenségemet is szeressem.
Szeretted? – Kérdezte tanárom,
Az én Mesterem és Megváltóm.
Nem tudom! – Hiába próbálom.

Szelíden mondta, de erőlyesen:
Pótvizsgára méssz! És ha mégsem
Tanulod meg, megbuksz egészen.
A szeretet nehéz tétel.
A legtöbbben ebben buknak el,
Mert aki bánt, azt is szeretniünk kell.

De Mesterem tovább tanított,
Különórára hívott,
Szeretetével sokat kivívott.
Mutatta kezén, lábán a sebet,
Hogy mennyit tehet a szeretet,
Eltűrni a kereszt-szegeket.

Eltűrni a gúnyt, gyalázatot,
Töviskoronát, nehéz bánatot.
A dárdaszúrást, mit értem kapott.
Megrendültem egész szívemben.
Hát a szeretet ilyen végtelen?
Tanítóimtól tanulni kezdtem.

Megnyerheted vele úgy lehet,
Hogy ő is megtér, hogy ő is szeret,
Ha látja a te szeretetedet.
Így tanított, szívem felrázta.
Látta, hogy hajlok a tanításra.
Szeretetét szívembe zárta.

És most pótvizsgáztam belőle,
Ott volt ellenségem is,
Gúnyos megjegyzést kaptam tőle.
De én szeretettel feleltem,
S e szeretettel őt megnyertem,
És a pótvizsgán általmentem.

Tovább tanulok, tovább megyek.
Vannak szeretet egyetemek,
Magasak, mégsem elérhetetlenek.
Mert más tudományt, sokat tanulhatok,
Megcsodálhatnak, úgy vizsgálhatok,
De ha szeretet nincs bennem
Semmi vagyok!

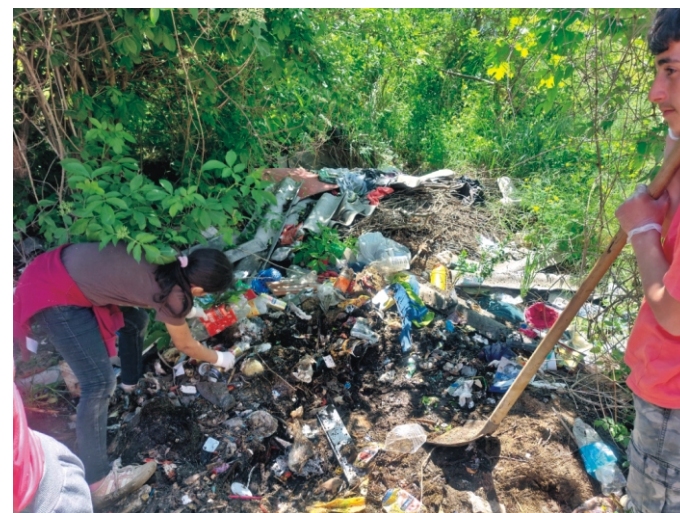
2019

Folyamatos szemét ügyek....

A Rimóci Kobak Egyesület a Magyar Máltai Szeretetszolgálat rimóci részlegével együttműködve május 18-án, szerdán szemétszedést tartott Rimócon, a Rákóczi út- Hunyadi út találkozásánál. Sajnos valaki, de inkább valakik, a romos ház udvarát és hátsó részét illegális szemétkerakónak használta, így nagy mennyiségű szemét keletkezett, amely nem csak csúnya látványt nyújt, hanem emberre és állatra is veszélyt jelent, ezért fel kell számolni! A Máltai Szeretetszolgálat éppen azon a héten kapott konténereket, ezért abban állapodtunk meg, hogy közös erővel megpróbáljuk összeszedni a szemetet. Egy dologgal sajnos nem számoltam, hogy időközben megnő a fű, ezért csak a töredékét tudtuk eltüntetni a felhalmozott hulladéknak.

Egy óra alatt egy fél konténer szemét gyűlt össze csak erről a helyről

Előtte

Ha valaki így akar élni tegye ezt a saját udvarával

Utánna

SZEMETELNI TILOS!

Nyomatékosan felhívjuk a figyelmet, hogy **SEM A TELEPÜLÉS BELTERÜLETE, SEM A KÜLTERÜLETE NEM SZEMÉTKERAKÓ HELY!!!**

Az illegális hulladéklerakást a törvény bünteti!

Az egész települést kamerák figyelik, a törvénytörő magatartás teljes mértékben nyomon követhető!

A településen 3 helyen van szelektív-hulladékgyűjtő sziget, kéthetente házhoz megy a szelektív autó, zöldhulladék-

gyűjtő telep is működik a településen, minden szerdán elszállítják a kommunális szemetet a lakások elé! Akinek nincs érvényes kukája kérjen segítséget a Hivatalban, az Egyesülettől vagy a Máltai Szeretetszolgálattól!

2022-ben már **NEM ENGEDHETJÜK MEG MAGUNKNAK, HOGY A SZEMÉT AZ UTCÁN HEVERJEN!** Mi egyáltalán nem szeretnénk szemét között élni! **ÉS ÖN? Tegyük együtt környezetünkért!**

„Ha mindenki tisztára seperné a maga portáját,
az egész világ tiszta lenne.” **Teréz anya**

Rimóci Kobak Egyesület 2021. évi beszámolója és közhasznúsági jelentése

A 2021-es év a Rimóci Kobak Egyesület a COVID-19 világjárvány miatt hasonlóan alakult az előző évekhez. Egyesületünk, tagságunk életére is kihatással volt a járvány, ennek ellenére mindent megtettünk azért, hogy az alapszabályunkban meghatározott tevékenységeket sikeresen elvégezzük. *Egyesületünk fő célja a környezet megóvása, ápolása és tisztán tartása, valamint a település kulturális életének segítése, szervezése, hagyományainak ápolása, megőrzése és továbbadása az utókor számára.* 2021-ben is felhívtuk a figyelmet a település lakói számára, milyen fontos környezetük megóvása, tisztán tartása, az energiák tudatos felhasználása.

2021. 04. 15-én lezárult a KEHOP-5.4.1-16-2016-00132 azonosítószerű, **Szemléletformálási programok a Rimóci Kobak Egyesületnél** című pályázatunk. Az Európai Unió által támogatott, Környezeti és Energiahatékonysági Operatív Program keretében megvalósuló projekt **4.342.160,-Ft** támogatását települési, környezeti szemléletformálási programok, szakkörök, versenyek, tanulmányi utak megvalósítására fordítottuk. A projektnek köszönhetően az iskolás gyerekek körében 11 Energia szakkör, 3 Tanulmányi verseny, 4 Zöldenergia rajzverseny, 1 Tanulmányi kirándulás került lebonyolításra, a felnőtt lakosság számára pedig 2 Interaktív előadás, 1 Nagyrendezvény, 1 Workshop és 2 Tanulmányi kirándulás került megtartásra. A pályázati projekt célja az volt, hogy szemléletformáló programokon keresztül a településen élő felnőttek és gyermekek számára, új ismeretek átadásával hívjuk fel a figyelmet az **energiatudatos magatartásformák** hasznosságára. Az energiatudatossághoz kapcsolódó információk, valamint a pályázati programok megvalósításának dokumentációi a következő linken keresztül megtalálhatóak: https://www.rimoci.hu/civilszervezetek_kobak_k_ehop.html

A megvalósítási időszak: 2019. 04. 01 - 2020. 10. 29.

A pályázat fenntartási időszaka 3 év.

A **NEA-TF-20-EG-0095** nyertes működési pályázatunk 2021. októberében elszámolásra került.

Projekt időszak: 2020. április 1-jétől 2021. szeptember 30-ig /meghosszabbításra került március 31-ről/.

A pályázati támogatás: 200.000Ft /25.000Ft-ot papírírásra, 60.000Ft-ot könyvelési-, 15.000Ft-ot banki költségekre, 30.000Ft-ot szelektív hulladékgyűjtőre, 40.000Ft-ot védőfelszerelésre, szemeteszsákokra, 30.000Ft-ot utazási költségtérítésre fordítunk./

2021-ben nem volt nyertes **NEA** működési támogatása Egyesületünknek.

2021. októberében benyújtásra került a **NEA - Civil szervezetek működésének biztosítására vagy szakmai programjának megvalósítására és működésének biztosítására fordítható összevont támogatás 2022.**, **NEAO-KP-1-2022/8-000252** azonosító számon. (2022. februárjában 150.000Ft-ot ítéltek meg.)

2021-ben az **adó 1%-os** felajánlásokból Egyesületünk 51.301Ft-ot kapott.

Az előző években kapott 1%-okkal Egyesületünk elszámolt. A felajánlott támogatási összegeket ez úton is hálásan köszönjük!

Egyesületünknel továbbra is közösségi szolgálatot végezhetnek azok a középiskolás diákok, akiknek szükséges az 50 óra közösségi szolgálat az érettségéhez, továbbá az Egyesület regisztrált önkéntes fogadó szervezet is. 2021-ben 1 diák végzett közösségi szolgálatot Egyesületünknel.

A 2021-ben Egyesületünk megjelent a megrendezett települési eseményeken. Tevékenységeikről rendszeresen hírt adunk a helyi, havonta megjelenő Rimóci Újságban.

2021-ben is több együttműködésünk volt a településen belül.

A Rimóci Szent István Általános Iskolában több alkalommal tartottunk előadást az 1-4. osztályban, felhívva a figyelmet a gyerekeknek a környezetvédelem fontosságára.

Június 11-én hirdettünk **szemétszedési akciót** Rimóc-Szécsény közötti útszakasz mentén. Nagy örömeinkre több résztvevő is bekapcsolódott az akcióba, így 6 zsák szemet gyűlt össze.

Július 30-án Egyesületünk részt vett a megszervezésében és a lebonyolításában a **Patak parti esték: Bandázunk együtt!** elnevezésű közösségi rendezvénynek. A jó hangulatú est megmozgatta a helyi lakosságot, közösség-újraélesztő erővel bírt. A tervek szerint a programsorozatot a következő években is folytatni fogjuk.

Szeptember 15-én, a Szüreti hetén is **szemétszedésre** hívtunk mindenkit szintén Rimóc-Szécsény közötti útszakaszra, hogy a hétfői rendezvényre érkezőket ne a szemét látványa fogadja. Igaz, hogy hétköznapi volt, de egész szép számú csapat gyűlt össze, így két irányból tudunk kezdeni és a végén a Darázsdóban találkoztunk. Az előző szemétszedés óta sajnos több zsák szemet „keletkezett” azon az útvonalon, de kb. 10 kisebb-kék zsákkal, és vagy 7 130l-es zsákkal szedtünk össze. Másnap az önkormányzat munkásai elszállították a zsákokat.

Egyesületünk tevékenységével a település lakosságának, valamint természeti környezetének javát és fejlődését igyekszik szolgálni a település egyesületeivel és intézményeivel együttműködve. Nagyon fontosnak tartjuk, a gyerekek, fiatalok, felnőttek környezettudatosságra történő nevelését, ezért előadások, tájékoztatók keretében hívtuk fel a figyelmet a környezetvédelem fontosságára, ezzel segítve a szemléletmódjuk pozitív irányba történő elmozdítását. Természetvédelmi- és kulturális tevékenységeinkkel hozzájárulunk a lakosság jólétéhez, valamint a település fejlődéséhez.

Egyesületünk 2021. évi mérlege és eredménykimutatása a <https://birosag.hu/civil-szervezetek-nevjegyzeke> oldalon elérhető, valamint a vezetőségnek is megtekinthető.

Burik-Vincze Ágota elnök

NYULACSKA HÍREK

A tavasz utolsó hónapja mindig mozgalmassal óvodánkban. Május elseje a majálisok napja, a munka ünnepe. A fiúk csodaszép májusfát díszítettek a lányoknak az óvoda udvarán, amit körbetáncoltunk, vidám énekkel köszöntöttünk. Utána a fűben igazi majális hangulatot élhettek meg óvodásaink, virslivel, üdítővel, édességgel, sok játékkal. Előző héten nagy titkolózás folyt mindkét csoportunkban. Az év legszebb vasárnapja közeledett, az anyák napja. Nagy odafigyeléssel készültek a gyermekek, hogy megtanulják a verset, éneket, készítsék el az ajándékot. Így köszönték meg az életüket, a féltő gondoskodást, szeretetet anyukájuknak, nagymamájuknak.

„Leültünk a lócára”

A Paramisi Társulat műsorai mindig különleges élményt nyújtanak. A három muzsikussal c. játékok is igazán kedves, mozgalmassal volt, amellyel a hónap elején érkeztek a Balassi Bálint Megyei Könyvtár jóvoltából. Bízunk a folytatásban, hogy még sok hasonló élménnyel gazdagodhatunk általuk.

Ugrálás kifulladásig

A májusi napfény, a hűs szellő csalogatja gyermekeinket a szabadba. Ezért is terveztünk egy egész délelőtt tartó kirándulást a „Vedd fel a nyúlcsipőt!” napunkon. A sportpályán sok - sok mozgással, versenyfutással, labdázással töltöttük az időt. Közben megfigyeltük a tavaszi határt, hallgattuk a madarak énekét, gyűjtöttük az elhullott kincseket. Bizony minden gyermek megéhezett, jóízűen falatozott a csomagolt csemegéből, majd fáradtan, de élményekkel telve értünk vissza az óvodába.

„Megjött a fagyaltos!”

A tavasz utolsó vasárnapja a gyerekeké. Mi egész heti gyermeknapot, gyermekhetet szerveztünk óvodásainknak. Volt benne zeneszóelőadás a Lóca Együttessel (a Balassi Bálint Megyei Könyvtár ajándéka), ugrálóvár a Máltai Szeretetszolgálat jóvoltából, és a hét zárásaként „megérkezett a fagyis!” Örömmel látni a sok kipirult, vidám gyermekarcot.

Szvetlik Péterné

ISKOLAI HÍREK

Mikszáth-kupa Nógrádmegyer

A Nógrádmegyeri Mikszáth Kálmán Általános Iskolával évek óta jó kapcsolatot ápolunk. Minden évben meghívást kapunk az általuk rendezett Mikszáth Kálmán Kispályás Labdarúgó Tornára. Így történt ez ebben az évben is, amit 2022. május 13-án rendezett az iskola.

Ezen a napon hat csapat jelentkezett játékra, Szécsényből mindkét iskola, Ságújfalu, Endrefalva, Nógrádmegyer és Rimóc felső tagozatos diákjai várták nagy izgalommal a kezdő sípszót. Körmérkőzések és helyosztók során mérték össze tudásukat a fiúk a nógrádmegyeri tanulók szurkolása közepette. Jó hangulatú, sportszerű, de küzdelmes mérkőzések során alakult ki a végeredmény, ahol a rimóci fiatalok a bronzérmet szerezték meg, Endrefalva és a katolikus iskola csapatai mögött!

Minden résztvevőnek gratulálunk! Jól éreztük magunkat és ezúton is köszönjük a megyeri iskolának a meghívást és a vendéglátást!

Varga Bálint

Rejtvényfejtő verseny a Rimóci Szent István Általános Iskolában

Mint annyi minden más, a rejtvények is az ókori görögöktől erednek. Illetve fejtörők és rébuszok már jóval előbb léteztek (csaknem egyidősek az emberiséggel), ám az ókori Hellász (Görögország) lakói voltak azok, akik a szájhagyományban élő rejtvényeket először papírra vetették. Azóta is tanuló és szórakozva játszunk a betűkkel, szavakkal, számokkal, rajzokkal és ábrákkal.

2022. április 22-én rendeztük meg a felső tagozaton a hagyományos rejtvényfejtő vetélkedést. Változtattunk a lebonyolítás rendszerén, az eddigi csapatverseny helyett egyénileg mérték össze tudásukat tanulóink. 18 tanuló oldotta meg a feladatokat, melyekben keresztrejtvény, sudoku, tárgy-, szó- és különbségkeresés várt a versenyzőkre. A sorrend a következőképpen alakult:

1. Csemer Fruzsina	5. osztály	97 pont
2. Csemer Patrik Junior	7. osztály	90 pont
3. Oláh Martin Armandó	7. osztály	84 pont

Gratulálunk a nyerteseknek!

Reméljük mindenki jól érezte magát és kedvet kapott a rejtvényfejtéshez, őket jövőre is várjuk a vetélkedésre!

Bárány Árpád

Anyák napi köszöntés a templomban

Paluch Csenge, Golyán Gréta
és Gudics-Kabda Andrea

Ünnepi díszben a tér
Anyák napján és Gyereknapi napkor

PATAK PARTI ESTÉK- MÁSODIK FELVONÁS

Hirtelen ötlettől vezérelve, hogy „legyen már valami” egy újabb délutánt, estét tölthetünk együtt a patak partján április 30-án pénteken. Amolyan tavaszi, családi, majálisos hangulatban. Persze megfűszerezve a rezes banda muzsikájával. Csak úgy, a magunk örömeire, mert fontosnak tartjuk, hogy alkalmakat teremtsünk az együttlétre, a tartalmas beszélgetésekre, a találkozásokra. Csak úgy, pénzköltés és extra ingerek nélkül. Mert szerintünk lehet jól szórakozni ugrálóvár, sztárfellépő és hamburgeres nélkül is. És úgy láttuk lehetett. Nem is színeznénk a mondanivalónkat, itt vannak a képek, beszéljenek azok. Ha pedig a folytatásra kíváncsiak, akkor csak annyit mondunk: lesz bizony. Így újabb lehetőségünk lesz folytatni a beszélgetéseket ott, ahol áprilisban abba hagytuk. Aki pedig eddig nem tartott velünk, azt szeretettel hívjuk és várjuk a következő Patak Parti Estére! *Gota, Fice, Móni*

Gyakoriak már a női sofőrök?

Igen, egyre gyakoribbak. A cégnél én vagyok az egyetlen női kamionsofőr, de a pesti központban már hárman vagyunk összesen, és a csajok „állják a sarat”. A forgózsámolyos szerelvénynek vannak előnyei, és hátrányai, például előnye az, hogy fordulékony és kisebb útszakaszokon könnyebb manőverezni, viszont hátránya a tolatás, mert több helyen csuklik.

Ha van szabadidőd, mivel foglalkozol, van hobbid?

Kikapcsolódás képen, ha van egy kis időm, nagyon szívesen horgászok. 2015-ben szereztem meg a horgászengedélyemet, és 2019-ben a gödöllői egyetemen elvégeztem egy horgászvízkezelői-tógazda tanfolyamot.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

A jövőben, ha gyermekvállalásra kerül a sor, akkor biztosan váltani fogok. Viszont a logisztikától nem szeretnék távol kerülni, így a jövőben szívesen dolgoznék fuvarszervezőként vagy diszpécserként. A sofőrként töltött időm mindenféleképpen a szállítmányozás, logisztika alapjaiba építhető tapasztalat lesz.

Réka, nagyon szépen köszönöm neked, hogy válaszoltál a kérdéseimre, és csak annyit mondhatok, hogy gratulálok és hogy hajrá, csak így tovább!!!

Annak is nagyon örülök, hogy te is egy jó példa vagy arra, hogy ha valaki igazán szeretne valamit, akkor meg tudja csinálni - függetlenül attól, hogy milyenek az elvárások és a sztereotípiák - fő, hogy boldoggá tegye és jól érezze tőle magát az ember. Most már Rimóc is büszkélkedhet női hivatásos sofőrrel!

Nagyon sok baj- és balesetmentesen megtett kilométert kívánok neked, és minden jót a jövőben a munkában és a magánéletben egyaránt!

*U.I.: Köszönöm Rigó Zsoltinak a jó tippet!
BVÁ*

Néhány elkapkodott gondolat

Szokták mondani, hogy jól pofon vágott minket az élet. Meg hogy a keresztünket hordoznunk kell. Meg, hogyha a TV-nek keze volna, még lopna is. Ki tudja?

Komolyabbra fordítva a szót itt volt, van a járvány, itt a háború, itt a gazdasági válság, az áremelkedések, a természeti katasztrófák és még lehetne sorolni. Nap, mint nap fel kell vennünk keresztünket még a legnagyobb megpróbáltatások idején is.

Egy barátom az elmúlt héten járt Auschwitz-Birkenauban a II. világháborús haláltáborban. Elborzadva mesélte, hogy mire képes az emberi gonoszság. Május elsején munkás Szent József ünnepén jártunk nemzeti kegyhelyünkön, Mátraverebély-Szentkúton. Ott mondta egy a zarándokvonattal érkezett budapesti asszony egy énektől meghatódva, hogy „*nincs veszve Magyarország*”!

Május 29-én megemlékeztünk a világháborúban elesett rimóci katonákról, akik életüket áldozták a fronton, a lövészárkokban. Véleményem szerint a háború, a pusztítás nem megoldás semmire. Egymás legyilkolása, családok szétszakítása, a házak lebombázása teljesen értelmetlen, nincs rá magyarázat. Azt gondoltam, hogy az emberiség már sokkal felnőttébb, érettebb, mint, hogy háborúzzon. Azt hittem, hogy egyes politikusoknak sokkal több eszük van.

Az esztelen háború következménye – ami nekünk, magyaroknak különösen fáj, és soha nem felejthetjük – a trianoni békediktátum, amelynek 102. évfordulójáról szintén megemlékeztünk. Mert ugye emlékezni kötelező!!!

Aztán pünkösöd, gyalogzarándoklat, Csíksomlyó. Nagyon kevesen, vagyis összesen egy jelentkező volt a Biblia köri felhívásra.

Viszont az idén is lesz gyalogbúcsú a Palócok Vigyázó Keresztjéhez Herencsénybe, július 2-án szombaton. Indulás reggel negyed hatkor. Legyünk minél többen! Szentkút csillagát hozzatok!

Végül Szent II. János Pál pápa üzenete: „*Ne féljete! Hisz Jézus is azt mondta, én veletek leszek a világ végezetéig. Gondold végig az elmúlt napodat, évedet, életedet. Ha megbántottál valakit, kérj bocsánatot, ha elmulasztottál valamit, igyekezz bepótolni.*”

Még egy utolsó szép gondolat: „*sírva jössz a világra, körülötted mindenki mosolyog. Igyekezz úgy élni, hogy mosolyogva távozzál, és körülötted mindenki sírjon*”.

Beszkid János

(folytatás az 1. oldalról)

A kisdobos plakát a múlté. De amit tanított vele Klári néni, az a jelenbe is beépült. Mint ahogy azt se értettem, miért kell nekem akaratom ellenére mindenféle versenyre menni, meg mi az, hogy az iskolát is képviselem! De Piroska tanárnő, aki az osztályfőnököm és magyar tanárom volt, hajthatatlan volt. Hála Istennek! Oláh Katalin tanárnő meg addig nyúzott, amíg az a rajz, olyan nem lett, amilyet kinézett belőlem, de én nem magamból. Aztán ott volt Szlobodnyik Adrienn, akinek azt a minimális orosz tudást köszönhetem. Nem azért, mert képzett pedagógus volt, hiszen 19 évesen került hozzánk, hanem azért mert úgy tanultuk a szavakat, hogy közben hóvirágot szedni ment az osztály a Kiskerek-dombrára. És hát menet közben kikérdezte tőlünk a szójegyzéket. Emlékszem a tanult szavakra, és arra, hogy alig vártuk, hogy közös óránk legyen, mert vele tényleg élmény volt tanulni.

Aztán voltak olyan tanáraink, akik igazából nem is tanítottak minket. De szerettük volna. Nem voltam napközis, de amikor Gajzinger Márti vagy Bárány Marika volt a napközis tanító néni, mindig szerettem volna legalább azokon a napokon napközisnek lenni. Az osztálytársaim lelkesen mesélték, hogy mit is csináltak délutánonként, és olyankor úgy éreztem, kimaradtam valamiből. Valami jóból.

Fel tudom idézni azt is, hogy mennyire vártam, hogy Kurisné Marika néni (Lesza) jöjjön helyettesíteni, mert ő mindig mindenkit megdicsért valamiért, és vicces is volt. Ha becsukom a szemem, még arra is emlékszem, hogy milyen szögéből láttam a tanári asztalt. És kiváltságnak éreztük, ha kényszerhelyzetből magával hozta az osztályba a saját gyerekit, akik velünk egykorúak voltak, és ott ültek velünk az órán. Mócsányné Rozika néni rendezettsége, a tanító néni frizurája, az igazi békebeli tanító néni volt akkor, és ma is úgy emlékszem rá. Aki sose türelmetlen, mindent tudott és mindent megoldott. Mint ahogy Vinczéné Marika néni is, hiszem ő volt az, aki mindig ott volt az iskolában, aki mindenről tudott, mindent irányított és mindenkit ismert a faluban. Mert már szinte mindenkit tanított. Meg azt is fel tudom eleveníteni, mennyire vágytam arra, hogy Pócsik Csilla tanító néni rajzoljon az emlékkönyvembe, mert ő aztán híresen szép alkotásokat hagyott ezekbe a könyvekben. Nem mertem megkérni, mert engem nem tanított, és tudom, hogy az öcsémet

kértem meg, hogy adja oda neki. Egy vizipókot rajzolt bele. Megvan a mai napig az az emlékkönyv. És elevenen él bennem Pócsik Zita néni csivitelő hangja, ahogy kislányosan elsuhan a folyosón. És halványan, de emlékszem Gizikére is, ahogy napközisként ott ált a folyosón a fehér iskolai köpenyben. Sok-sok emlék, ami akkor mindennapi jelenség volt, jutott el az életben oda, ahol vagyok. Azt gondoltam, nincs jelentőségük, de ennyi év távlatából kiderült, ennek volt igazán jelentősége. Amikor egy vérbeli pedagógus tanít, beszélget, meghallgat, döntést hoz, még nem tudja kiben és hogyan talál ez talajra. Nem is gondol erre, hiszen tudja, ez vagy kiderül, vagy nem. Vagy lesz eredménye... vagy nem... De csinálja.

Az emlékeimben élő tanítók ma már kollégáim, és örülök, hogy azok. Mások már odaátról néznek minket, hogy boldogulunk ebben az életiskolában. Tanárok voltak, emberek. Hibákkal és erényekkel. Mint mindannyian, akik a tanítás mellett tettük le a voksunkat.

A tőlem idősebbek sok-sok iskolánkban megforduló pedagógusról tudnak mesélni. Én csak azokról tudok, akik az én általános iskolás éveim meghatározó alakjai voltak. Közeledve a tanév végéhez, a pedagógus naphoz, most ők jutottak eszembe. Meg a sok iskolai kirándulás, tábor, az iskolai rendezvények, a sportnapok, az iskolai büfé, a sulirádió, a sok rosszasság, amit ki kellett velünk bírnia tanárnak, szülőnek. Igen, nosztalgiazok, igen, olykor visszasírom. Mint mindenki a régi szép időket. De azt is tudom, akkor nekik, nekünk se mindig volt minden szép és jó. Mindent megszépített az idő.

Kívánom minden rimóci iskolában tanított pedagógusnak a pihentető nyugdíjas évek megélését, erőt egészséget, bárhol is vannak most. De mit is kívánhatnék azoknak, akik most teljesítenek szolgálatot az iskolánk falai között? Csak annyit, hogy mindig legyen valaki a felnőtt tanítványaik között, aki vissza tudja idézni egy-egy cselekedetüket, szavukat, olyat, aminek valamikor, valahol nagyobb jelentősége volt, mint gondolták.

Isten éltesse minden közösségünkben dolgozó, köztünk élő tanárt, tanítót, pedagógiai munkatársat! És fel a fejjel, már nem sok van ballagásig!

*A Rimóci Újság nevébe szeretettel:
Kaluzsa Mónika*

Rimóci hölgy hivatásos sofőrként a volán mögött

Nemrég szereztem tudomást róla, hogy egy fiatal, rimóci hölgy, **Vágölggyi Réka** hivatásos tehergépkocsi-vezetőként dolgozik, kamionokat vezet. Először nagyon meglepődtem, aztán pedig büszkeség töltött el, hogy nő léte volt bátorsága, elszántsága és kitartása olyan munkát választani, amelyet többségében inkább férfiak végeznek, de szerencsére ez őt egyáltalán nem tartotta vissza attól, hogy azt csinálja, amit szeretne. Nagyon érdekesnek és izgalmasnak találtam ezt a témát, ezért megkerestem, hogy ossza meg velünk a történetét, ő pedig örömmel válaszolt a kérdéseimre.

Réka, milyen iskolában végeztél, utána mit tervezte?

A középiskolai tanulmányaimat 2014-ben fejeztem be a szécsényi II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban. Akkor nem igazán tudtam, milyen irányba szeretnék elindulni. Több felsőoktatási nyílt napon is részt vettem, de egyik sem igazán vonzott. Sokat kerestem az interneten, amikor a pásztói Alapítványi Szakközépiskola meghirdetett egy Vám- és Jövedéki Ügyintéző tanfolyamot, írtam az iskolának, és meghívást kaptam egy tájékoztató napra. Ott nem gyűlt össze elég jelentkező a „vamos” szakra, és választás elé állítottak. A két lehetőség az irodai ügyintéző és a logisztikai ügyintéző szak volt. A hallottak alapján a logisztikai ügyintéző szakot választottam (ami ma már Logisztikai és Szállítmányozási Ügyintéző). Ezen a képzésen találkoztam először a fuvarozás alapjaival, jogszabályiról, rakományrögzítésről, vámkezelésről, stb.

Utána milyen lehetőségeid voltak, merre indultál?

Pásztóra jártam iskolába, amikor egy osztálytársam említette, hogy Hatvanban a Robert Bosch Elektronika KFT-hez diákmunkásokat keresnek. Érdeklődtem a munkáról, és pár nappal később, 2014 novemberében már ott dolgoztam négy műszakos munkarendben, mint diákmunkás. 2016-ban végeztem el a képzést, és utána főállásba is kerültem komissziós munkakörben.

Mikor gondolkoztál el először azon, hogy sofőr leszel? Honnan jött az ötlet?

Az utolsó Bosch-os éveimben már többször gondolkoztam a munkahely-váltáson, de nem találtam olyat, ami anyagilag jobb lehetőséget kínált volna. Hatvan és környékén a legtöbb állásajánlatot a gyárak kínálták akkor, és nem szerettem volna gyárból-gyárba vándorolni. Párommal 3 évvel ezelőtt ismerkedtünk meg, és tőle hallottam először a kamionozásról. Akkor kezdte a C,CE kategória megszerzését, többször elkísértem a gyakorlati óráira. Egyszer megemlítette, hogy milyen jó lenne, ha egyszer én is megcsinálnám a jogosítványt nehézpótra, és vállálhatnánk négykezes fuvarokat. Gondoltam egyet, és bementem a legközelebbi autós iskolába, és 2020-ban bejelentkeztem C kategóriára.

Mi a munkaköröd hivatalos megnevezése?

A hivatalos megnevezése Tehergépkocsi-vezető, kamionsofőr.

KRESZ-en kívül miket kellett megtanulnod?

A jogosítványom megszerzését nehezítette a Covid időszak, vizsgaidőpontokat később kaptam, mert egy-szerre nem lehettünk annyian a vizsgatermekben, ezzel együtt majdnem egy évembe telt, mire kézhez kaphattam minden papíromat. A képzés lépcsőzetesen épült fel. Először a „C” kategóriát kellett megszerezni, ami állt egy elméletből (járművezetés elmélete, közlekedési alapismeretek, munkavédelem, tűzvédelem, szállítás, szerkezeti és üzemeltetési ismeretek), egy rutin-, egy műszaki biztonsági üzemeltetés (BÜ)-, és végül a forgalmi vizsgából. Majd erre épül fel az „E” kategória, amely megszerzése után beszélhetünk nehéz pótkocsiból álló járműszerelvénnyel történő vontatásáról. Itt is szintén egy elméletből (természetesen a C,C+E kategóriánál egyre mélyebben beleássa magát a tanuló a jogszabályokba, a műszakiba, a biztonsági előírásokba, tehát ez a rész nyomokban tartalmaz KRESZ elemeket), áll egy rutin-, egy BÜ-, és egy forgalmi vizsgából. Sikeres vizsgatétel után sem ülhet csak úgy volán mögé az ember, ezen felül a munkavállaláshoz szükséges egy pályaalkalmassági vizsga (PÁV), ahol a járművezető pszichológiai jellemzőit, illetve biztonságos közlekedési képességeit mérik fel (reakció idő, döntésképeség, perifériás észlelés, stb.). Ezek után szükség van még egy GKI vizsgára (Gép-járművezetői Képesítési Igazolvány), itt úgyszintén van egy elméleti alapképzés (amit 5 évente ismételni kell), majd egy szimulátoros vizsga követi, ahol a fő szempont a vészhelyzetek felismerése, balesetmentes értékelhető megoldásra törekvés, és természetesen zárásként egy vizsga forgalomban.

Otthon mit szoltak ehhez? Támogattak vagy féltettek a szüleid?

Amikor beadtam a jelentkezésem „C” kategóriára, akkor szerintem nagy meglepetés nem érte őket, mivel előtte vizsgáztam nagymotorra, úgy hogy előtte sosem volt motorom, és nem is motoroztam. Ez miatt talán nem volt meglepetés, hogy megint valami váratlanba vágok bele.

Az elején nem teljesen értették, hogy pontosan mit szeretnék majd ezzel kezdeni. Aztán ahogy közeledtem a jogosítvány megszerzéséhez, 2021 nyarán beadtam a felmondásomat akkori munkahelyemen. Közben Édesapám egy fuvarozó cégnél dolgozott kamionsofőrként, és ameddig párom a felmondási idejét töltötte a munkahelyén, addig volt szerencsém vele dolgozni, ő segített át a kezdeti nehézségeken.

Természetesen mindig is féltettek a szüleim, de mindig arra bíztattak, hogy ne féljek új dolgokba belevágni. Már egy ideje külön élek tőlük, de minden nap tartjuk ugyanúgy a kapcsolatot, ha külföldön tartózkodom, a nap végén mindig bejelentkezek náluk telefonon, hogy minden rendben, megérkeztem.

Nehéz volt átszokni kamionra?

Első utam az nagyon furcsa volt, izgultam, főleg a szűkebb útszakaszokon meg kellett szokni, hogy a saját sávomban, mekkora tartományban „mozoghatok”. Az idegen nyelvtől is tartottam egy kicsit, elkerülhetetlen, hogy kint ne kelljen megszólalni, akár benzinkúton, akár felrakón. Szerencsére mostanra már egész jól elboldogulok német nyelven. Nem dolgozok régóta a szakmában, mondhatni úgy is, hogy „zöldfülű” vagyok még. De napról-napra többet tapasztalok meg. Mindig vannak új feladatok, új helyek.

Milyen járműveket vezetsz?

Kezdetben nyerges ponyvás szerelvénnel jártam (jártunk), DAF és Renault vontatókkal. Majd átkerültem a

jelenlegi munkahelyemre, ahol Scania-val és MAN-el dolgozok, ezek cserefelépítményes szerelvények forgózsámos pótkocsival.

Merre fuvarozol?

Eddig leginkább Németországba szállítottunk. Szeretem is a német pályát. Négykézben könnyen megjárható, és ahova eddig szállítottunk, az szinte majdnem mind fix le- és felrakó. Az elmúlt 2-3 hétben belföldi fuvarjaim voltak, mert a cégnél, ahol dolgozom, „nyári szünet” van a nemzetközi fuvarok tekintetében, ami azért jó mert több a szabadidőm, többet lehetek itthon, a

családdal.

Hogy néz ki egy napod vagy egy „műszak”?

Amikor Németországba kell menni, akkor első héten kettő kanyart, második héten három kanyart teljesítünk négykézben. Ez hajnali 1-2 órás indulást jelent az Alsónémedi telephelyről, majd 18:00 körül kiérkezünk Neuensteinbe, lerakjuk az áruk, aztán AETR szerinti pihenőidőnkét kivesszük. Majd másnap hajnalban indulunk haza, ebből áll egy kanyar. Naponta 14-15 órát dolgozunk négykézben. Ha belföldi munkát kapok, akkor azt szólóban teljesítem. Az esti órákban a kijelölt depókból felviszem az árut az Alsónémedi központba, megvárom a rakodást, aztán hajnalban indulok vissza a vidéki depókba a visszaérkező áruval. A hétvégéken legtöbb esetben nem dolgozom.

Mit szólnak a férfiak, az ott lévők, amikor megérkezel a célállomásra, hogy női sofőr hozza-viszi az árut?

Hát van, ahol meglepődve fogadnak, van ahol megszokott. Vannak olyan dolgozók, akik örülnek, és ezáltal sokkal segítőkészebbek. Egyszer előfordult az is, hogy egy forgózsámos tolatásomért egy számomra idegen kolléga csokit adott, mondván, hogy ez a mutatvány jobban sikerült, mint néhány férfi sofőrnek.

